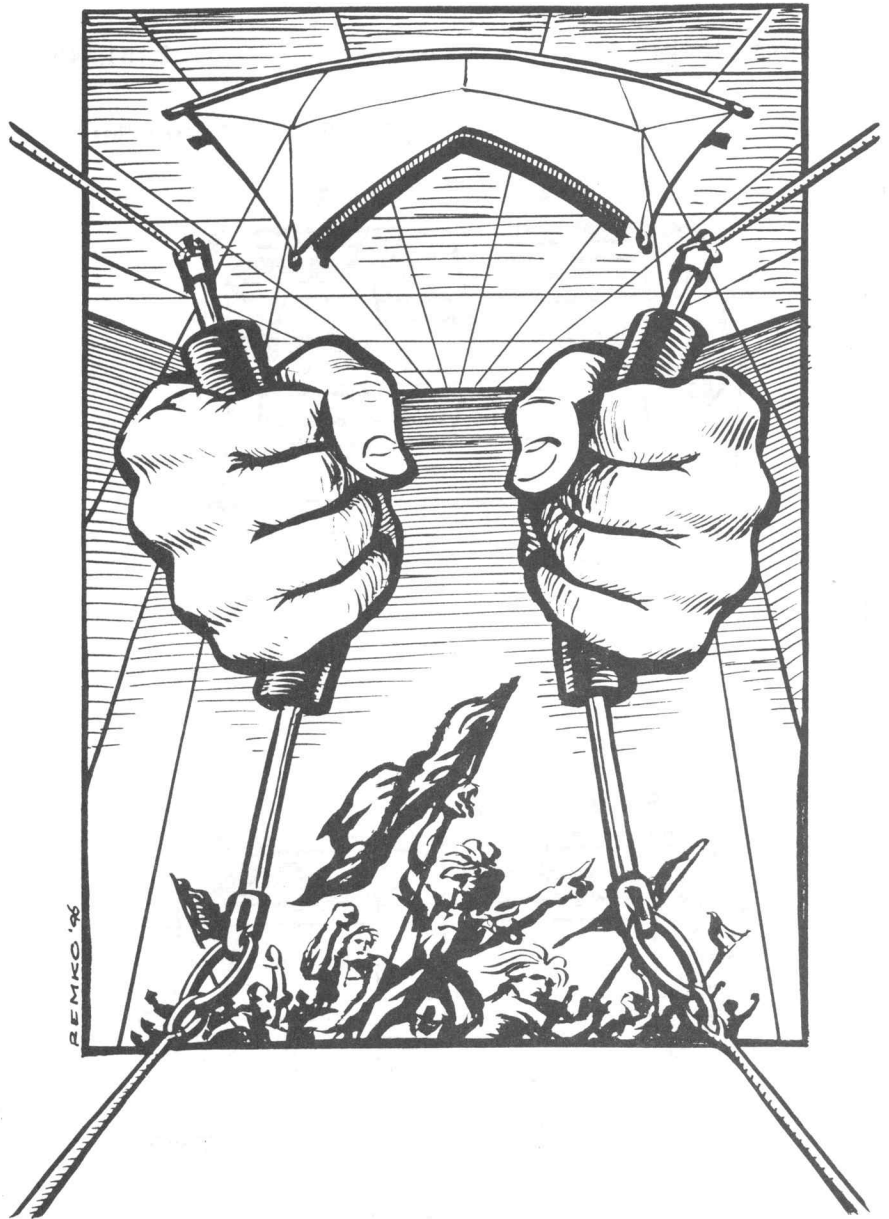

vierlijnsvliegers

Er hing in de vliegerwinkel op Vlieland ook een Revolution aan het plafond, maar de eigenaar wist me te vertellen dat vier lijnen nog moeilijker zou zijn dan twee lijnen en dat de door mij zo juist aangeschafte vlieger de Maserati onder de stuntvliegers was. Dit speelde zich af in de tijd dat menig strand bevolkt werd met het decibel-misbaar van de Speedwing, voordat de coupe was uitgevonden, een jaar of vijf geleden toen ik m'n eerste stuntvlieger aanschafte.

"Tweehonderdvijftig gulden voor een vlieger?" Mijn vriendin had haar wenkbrauwen vragend opgetrokken. Doch die vreemde vlieger bleef me trekken en natuurlijk kwam ik er ook achter, dat je als tweelijns-vliegeraar meer af dan aan te leren hebt wanneer je met een vierlijner begint. De Quadrifoil bleek voor mij een aardige overstap te zijn: een mengeling van beide technieken, waarbij alleen radicaal achteruit vliegeren verrassingen veroorzaakte.

Het concept van de Revolution is niet alleen zorgvuldig gepatenteerd, maar ook concentieus uitgedacht. In Windberichten, de uitgave van BV Nederland, heb ik er een uitvoerig artikel over geschreven. Nog steeds is er eigenlijk geen enkele andere vierlijner op de markt, die zo precies en exact in alle richtingen valt te besturen. Net als bij elke vlieger, hoe uitgedacht ook, valt er altijd wel iets te verbeteren. Bijvoorbeeld met behulp van de Magic Quad Sticks, die aan de achterkant van de vlieger bevestigd worden, waardoor een wingflip tot de onmogelijkheden behoren en de vlieger zonder de lijnen vast te zetten vanuit elke positie gestart kan worden. Whiskers, maar dan aan de achterkant. Deze zomer zag ik Ronald Buytenkant op Scheveningen vliegeren met een door hem zelf verbeterde Revolution; een grotere bolling en meer doek in het midden van de vlieger, waardoor er meer stabiliteit verkregen wordt. Hetzelfde principe dat de

fabrikant in de nieuwe Revolution 1,5 verwerkt heeft. Het is niet de vraag wie er eerder mee was doch de constatering, dat dit soort verbeteringen uit het veld afkomstig zijn, mag wel opmerkelijk genoemd worden. Of kan er gesteld worden dat het juist de vliegeraars zijn die de optimale vlieger ontwerpen?

Er kunnen eindeloze discussies gevoerd worden omtrent het veelomvattende patent van Revolution. De

geruchten willen dat een nieuwe vierlijnsvlieger van Spectra Sports, met veel tam tam in een folder aangekondigd, daarom niet op de markt verschenen is. Maar waarom is er dan wel de Symphony, de Ultra en bijvoorbeeld de Synergy Deca? Alleen de eerste ken ik (nog) niet, maar de andere maken deel uit van mijn vliegertas. De Ultra is eigenlijk een gewone Deltavlieger met veel bolling en gaas in de vleugeltips om